

Anne Sıcaklığında Başımı Yasladığım Her Bir İmge

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 04 Aralık 2015

Anlamsızlığın kıyısında ceberut ve rahvan kimlikler:
Alabildiğine yoksun ve takatsiz,
Dip sancısı eşkâlini yitirmiş gümbürtülü ve heyula coşkular.
Kırık bir haznenin tefekkürü iken sakıncalı üç beş imge,
Çala-kalem o naif dokunuşu belli ki tezahürü yetisizliği
Metruk varsıllarda hüküm süren kayıp dirayeti iken,
Alabildiğine kayıp ve ucu yanık bir mektup:
Dokunuşu hakkaniyet dolu, rahmeti gök kubbenin
Süzülürken oluk oluk gözlerimden.

An'ı kayıp bir varlık,
Sonu bilindik bir hikâye kadar devingen iken
Mahrem tanımsızlığında heyecan yüklü
Soluk pervasızlığım,
Haybeden çalan bir şarkı dermansızlığında
Kırılgan o tekerleme dolanmış dilime:
Sağım, solum sobe, dediğime aldırma sen ey, aşk
Patavatsızlığı iken yürekteki tek mil sancı,
Hanidir yüz sürdüğüm düş baz kanmazlığı evrenin,
Soyut bir tecelli belli ki o revnak dokunuşu
Hele ki konuşlandığım gök kubbe iken,
Aşka nazire eden bir sevda yeli başımda esen,
Başı kayıp bil ki bu hikâye
Ve duraksadığım ara durağın sona hacizli yok oluşu.

Bilfiil sorgulandığım hanesiz aşkların
Melez çocuğu iken
Soluklandığım gece yarısı
Hele ki aniden bastıran sağanak nasıl da o rahvan kimliğiyle
Nazire edercesine kırptığım yıldızlara,
Bil ki tefekkürünü soluduğum iç sesi
Anlamsız varlığımın gömülü yalnızlığını tetikleyen
Asılsız bir sağduyu kimine göre,
Bir kez kaybolmuşken merkezini teğet geçtiğim
O izafi yoksunluğumun tekil mizacı kadar yeknesak bir miras

Ardında bıraktığın:
Bir düşün karesinden ibaretim alabildiğine vakur
Ve istikrarlı bir yok oluşun tecellisi.

Ritmik bir sessizlik iken hâsıl olan,
Niyeti bozuk aşkın ta ezelden:
Kayıp bir sarnıcın öbek öbek dipsizliğinde
Gölgesinden muzdarip bir yankı,
Duyduğum en derinden:
Hanidir okşarken başımı melekler,
Anne sıcaklığında başımı yasladığım her bir imge:
Saf kan bir aşkın teyakkuzunda saklı tüm yok oluş,
Doğmaksa düşen rahmeti göğün derininden,
Defalarca ölebilirim yeniden.